

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci
žalobce: **G. B.**

zastoupen JUDr. Petrem Stoklasem, advokátem sídlem 702 00 Ostrava
– Moravská Ostrava, Masná 1324/1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2023 č. j. MSK 78892/2023, o přestupku

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice č. j. 35940/2023/Šost, o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že se předmětného přestupku nedopustil. Současně přednesl svou verzi skutkového děje a provedl hodnocení důkazů způsobem, který považuje za správný. Namítal, že Žalobce nebyl kvalifikovaně vyzván k lékařskému vyšetření spojeným s odběrem biologického materiálu, a to s poukazem na následky nevyhovění výzvy, jak to

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

požaduje mimo jiné ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31.5.2017, č.j. 2 As 287/2016 – 36. Následky nevyhovění výzvy nebyly žalobci vysvětleny, ačkoliv se na ně opakovaně zasahujících policistů dotazoval. Správnímu orgánu prvního stupně ani žalovanému se nepodařilo prokázat, že byl žalobce vyzván i s poukazem na následky nevyhovění výzvy, resp. z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vyplývá, že se úplností výzvy policistů správní orgán prvního stupně vůbec nezabýval. Tuto vadu nenapravuje ani žalovaný ve svém rozhodnutí, když nesprávně uvádí, že i když žalobci nebyly sděleny následky nevyhovění výzvy, nemá dle žalovaného tato skutečnost vliv na zákonnost rozhodnutí. Je však povinností žalovaného zkoumat, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro to, aby mohlo být jednání kvalifikováno jako přestupek. Jedním z takových podmínek pro spáchání přestupku je i prokázání skutečnosti, zda byl žalobce, domnělý pachatel přestupku, řádně poučen o tom, co je podstatou odmítnutí podrobit se kontrolnímu testu na přítomnost alkoholu v krvi řidiče s poukazem na následky. Tato skutečnost v řízení nejenže prokázána nebyla, ale jak správní orgán prvního stupně, tak žalovaný ani obsahově nekontroloval úplnost výzvy, resp. nepřikládaly úplnosti výzvy zákonný význam, jaký z hlediska práva má. Nemůže postačovat sdělení policisty, že jde o „odmítačku“, jak učinil v projednávaném případě nrap. B., což je patrné z kamerových záznamů pořízených žalobcem. Přitom pokud není výzva řádná a úplná, nemůže se domnělý pachatel přestupku jednání, které by bylo možné kvalifikovat podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu fakticky dopustit.

3. Žalovaný nesprávně hodnotí provedené důkazy, dovozuje z nich skutečnosti, které z dokazování fakticky nevyplývají, a to zejména k otázce, zda a jak byl žalobce vyzván k podrobení se odběru biologického materiálu, ale i k dalším okolnostem průběhu skutku.
4. Ačkoliv nrap. Bc. O. B. v rámci své svědecké výpovědi dne 6.3.2023 uvedl, že pana B. poučil ve smyslu zákona o významu odmítnutí se podrobit lékařskému vyšetření, fakticky k tomuto poučení nedošlo. Toto zřejmě vyplývá z reakcí policisty i reakcí žalobce zachycených na kamerovém záznamu, který žalobce pořídil z předmětného policejního zákroku.
5. Žalobce namítal, že nrap. B. vypověděl, že žalobce opakovaně poučil, že odmítnutí podrobit se odběru je přestupkem a co za něj hrozí. Výpověď svědka je však zcela osamocená. Ani svědek nstržm. M. E., další ze zasahujících policistů, v rámci své svědecké výpovědi nedokázal sdělit, jakým způsobem byl žalobce jeho kolegou poučen, zejména, zda byl poučen i o následcích tzv. „odmítačky“ (tedy nejen, že jde o přestupek, ale i jaký správní trest mu za to může být uložen).
6. Dle žalobce není pravdou, že by kdykoli uvedl, že se odběru biologického materiálu nepodrobí. Ostatně sám svědek v následné části výpovědi uvedl k otázce: *„Uvedl obviněný v průběhu kontroly, že nesouhlasí s odběrem biologického materiálu?“ Nevybavuji si jakýkoli nesouhlas ze strany řidiče.“*
7. To, že by předmětné poučení zaznělo nepotvrdil ve své svědecké výpovědi ani svědek J. D., který byl celé policejní kontrole přítomen. Na otázku, zda policisté panu B. sdělili, že pokud se odmítne podrobit odběru krve, že jde o nezákonné jednání a co mu za to hrozí, svědek v rámci ústního jednání dne 6.3.2023 uvedl: *„Za mě tam nic takového nepadlo, že by něco brozilo za to jednání.“* Ani předložené kamerové záznamy uvedené tvrzení svědka nrap. B. nepotvrzují.

8. Ke kamerovému záznamu VID-20221222-WA0001 žalobce uvedl, že nezachycuje ve vztahu k této otázce ničeho podstatného.
9. Z kamerového záznamu VID-20221222-WA0000 plyne, že policista nepoučuje ve smyslu zákona o tom, že odmítnutí je přestupkem a že za něj hrozí uložení pokuty a zákaz činnosti, ani jaká je výměra těchto správních trestů, jak svědek nepravdivě uvedl v rámci svého výsledku před správním orgánem. Sděluje pouze, že žalobci zadrží řidičský průkaz (ze svědecké výpovědi následně vyplynulo, že zasahující policista řidičský průkaz zadržet na místě nemohl, jelikož neměl potřebný formulář), a že vše oznámí příslušnému správnímu úřadu.
10. Ke kamerovému záznamu VID-20221222-WA0003 žalobce uvedl, že zachycuje fázi, kdy si žalobce stěžuje na zdravotní problémy a žádá zasahující policisty o přivolání záchranné služby, což nrap. B. opakovaně odmítá a vypisuje oznámení o odmítnutí přestupku.
11. Z kamerového záznamu je patrné, že ačkoliv zasahující policisté předložili oznámení přestupku na kapotu policejního vozidla, a přestože žalobce sděloval i v tuto chvíli, že se chce podrobit odběru biologického materiálu, nejenže toto zasahující policisté v protokolu neuvedli, ale ani žalobci v tuto chvíli neumožnili si předmětný „protokol“ prostudovat, nepřečetli jej žalobci a ihned potom, co žalobce sdělil, že se chce podrobit odběru krve, nrap. B. předmětný „protokol“ vezme a odchází s ním do policejního vozidla. Nadto ani jednou nezazní poučení ve smyslu zákona o kvalifikaci nezákonného jednání a jeho následcích.
12. Z kamerového záznamu je rovněž zřejmé, že nrap. B. žalobce nespravedlivě obviňuje ze simulování zdravotních obtíží. To, že žalobce skutečně trápily zdravotní problémy v řízení doložil lékařskou zprávou záchranné služby, kterou mu přivolal na místo pan D., ačkoliv o to žalobce žádal i zasahující policejní hlídku. Ačkoliv prokázal objektivním způsobem lékařskou zprávou, že v předmětné chvíli opravdu trpěl zdravotními problémy, správní orgán prvního stupně i žalovaný tvrdí, že své zdravotní problémy žalobce předstíral.
13. Svědek nrap. B. v rámci své svědecké výpovědi dále uvedl: *„Pan B. s námi nespoupracoval, všechno odmítal, takže pochybuju, že chtěl vůbec s někým seznámit, pokud to žádal určitě mu to na místě bylo umožněno.“* I toto tvrzení svědka s ohledem na komunikaci zaznamenanou na kamerovém záznamu je nepravdivým. Po předestření, že se může do protokolu žalobce vyjádřit, pan B. sdělil, že s policisty chce jet na krev. Nic tedy neodmítal. V rámci svědecké výpovědi nrap. B. v rámci spontánní části své výpovědi vypověděl i to, že sice *„...chtěl s tímto (pozn. s vypsáním oznámením přestupku) obviněného seznámit, avšak tomu to bylo jedno,“* opět je to však v rozporu s doloženým kamerovým záznamem, ze kterého je zřejmé nejen to, že nrap. B. žádným způsobem žalobce neseznamoval s obsahem oznámení přestupku, k jeho obsahu mu nesdělil nic, pouze se žalobce zeptal, zda se chce vyjádřit. Na sdělení žalobce, že se chce podrobit lékařskému odběru vzorku krve, však dle zaznamenané komunikace sdělil zasahující policista nrap. B., že mu již dal možnost, ale že simuloval zdravotní problémy a do oznámení přestupku žádné vyjádření ze strany žalobce vůbec nezaznamenal. Kamerový záznam tedy prokazuje, že svědek v řízení nevypovídal pravdivě a lze tedy mít za to, že i část komunikace, která není zaznamenána na kamerovém záznamu, neproběhla tak, jak uvedl svědek nrap. B. Jeho svědeckou výpověď tak nelze rozhodně vyhodnotit jako důvěryhodnou, jak nesprávně učinily správní orgány.

14. Ke kamerovému záznamu VID-20221222-WA0002 žalobce uvedl, že zachycuje již fázi, kdy žalobce komunikuje se záchrannou službou a vysvětluje současné zdravotní problémy. Žalobce dále cituje obsah rozhovoru mezi ním a policistou.
15. Ačkoliv žalobce vznesl výše uvedené námitky, upozorňoval na rozpory ve výpovědích kontrolujících policistů, nstram. E. a nprap. B. i v rámci správního řízení, žalovaný k těmto rozporům nepřihlédl. Navíc nelogicky vyhodnotil, že jelikož se výpovědi policistů v podstatném shodují, nemá o jejich věrohodnosti pochyb, ale naopak jelikož se výpovědi žalobce a pana D. v podstatném shodují, dle slov žalovaného se „...až nápadně podobají“. Je tedy zcela evidentní nerovný přístup při hodnocení svědeckých výpovědí svědků policistů a výpovědi svědka D. a žalobce. Žalovaný a potažmo i správní orgán prvního stupně hodnotí zcela nesprávně provedené výsledky svědků, zasahujících policistů, a to z pohledu, zda jsou ve vzájemném rozporu nebo nikoli. Výpovědi zasahujících policistů se neshodují, a to nejen v drobnostech, ale i v podstatných skutečnostech, které příkladmo žalobce v žalobě uvedl.
16. Žalobce rovněž namítal, že popis situace v úředním záznamu neodpovídá realitě. Například pan J.D., který byl správní orgánem vyslechnut jako svědek zcela odmítl, že by podal policejní hlídce jakékoli vysvětlení, jak je v úředním záznamu uvedeno. Dalších nepravdivých skutečností je úředním záznamem zachyceno větší množství, od tvrzeného silného zápachu po předchozí konzumaci alkoholu žalobcem až po zkreslený popis chování žalobce v průběhu policejní prohlídky. Úřední záznam také vůbec nezachycuje skutečnost, že žalobce zajistil odvoz svého vozidla z místa policejní kontroly a že čekali na příjezd kamarádů žalobce, kteří měli vozidlo odvézt. Další takovou nepravdivě zkreslenou skutečností je sdělení žalobce ohledně svěření vozidla jiné osobě. Žalobce trval na tom, že panu D. vozidlo nesvěří, jelikož byl pod vlivem alkoholu, což si policejní hlídka taktéž prověřila testem, a ačkoliv to policista nprap. B. rozporoval ve své svědecké výpovědi a nstram. E. se vyjádřil tak, že si na uvedené nepamatuje.
17. Žalobce poznamenal, že si je vědom toho, že úřední záznam nemůže sloužit správnímu orgánu jako důkaz v řízení, je však faktem, že je součástí spisu a může ovlivňovat názor správního orgánu na věc.
18. Žalobce dále namítal, že zasahující policisté podrobili testu na přítomnost alkoholu svědka J. D., ačkoliv nebyl řidičem předmětného vozidla a podrobit jej tomuto testu ze zákona nesměli.
19. Namítal také, že zasahující policisté neposkytli do spisového materiálu kamerový záznam z provedené policejní kontroly. V rámci svých svědeckých výpovědí tvrdili, že osobními kamerami nedisponují, v průběhu zásahu však zasahující policista nprap. B. opakovaně ukazoval na svou uniformu a tvrdil, že vše bude zaznamenáno a součástí spisového materiálu. Nadto v úředním záznamu ze dne 16.10.2022 je jasně uvedeno, že samo služební vozidlo je opatřeno nejen kamerovým ale i záznamovým zařízením, tedy mělo být ze strany zasahujících policistů doloženo do spisu, když z kamerového záznamu, který pořídil žalobce, je zřejmé, že minimálně část chování aktérů zásahu proběhla uvnitř nebo v blízkosti policejního vozidla. Existenci kamerového záznamu potvrdil i svědek nstram. E. Žalovaný ve svém rozhodnutí zcela proti smyslu dochází k závěru, že v případě, že je v úředním záznamu uvedeno, že služební vozidlo je opatřeno kamerovým a záznamovým zařízením, neznamená to, že bylo toto zařízení využito a že byl kamerový záznam pořízen. V takovém případě by však musel být uveden důvod nepořízení záznamu. Není možné, aby v případě, že má policista vybavení pro výkon služby, toto bezdůvodně nevyužíval. Je potom otázkou,

zda by v případě doložení kamerového záznamu z policejního vozidla nebylo zřejmé nevhodné chování policistů vůči žalobci, na které žalobce po celou dobu správního řízení poukazoval a prokazoval (viz výpověď žalobce před správním orgánem prvního stupně) a zda by se tak neprokázalo, že žalobce nebyl skutečně poučen o odmítnutí podrobit se odběru krve ve smyslu zákona.

20. Žalobce dále uvedl, že zasahující policisté se zcela zjevně snažili vyhnout příjezdu záchranné služby, která by mohla vyřešit danou situaci odběrem vzorků, ačkoliv o brzkém příjezdu záchranné služby byli informováni zejména hlasitým odposlechem hovoru žalobce se záchrannou službou. Skutečnost, že si byli policisté dobře vědomi příjezdu záchranné služby, potvrzují i doložené kamerové záznamy pořízené žalobcem. V případě vyčkání do příjezdu záchranné služby by policisté již nemohli chování žalobce kvalifikovat jako odmítnutí, jelikož by se prokázaly reálné zdravotní problémy žalobce, na které si stěžoval.
21. Ačkoliv nebylo prokázáno, že by žalobce byl pod vlivem alkoholu nebo omamné a psychotropní látky, zasahující policista nprap. B při odjezdu policejního vozidla žalobci sdělil, že již nemá své vozidlo řídit. Není zřejmé na základě, jakého zákonného ustanovení tak učinil, když řidičský průkaz žalobci nezajistil. Na tuto námitku uspokojivě neodpověděl ani žalovaný, když pouze opakuje tvrzení policistů. Poukazuje přitom na ust. § 118a a § 118b zákona o silničním provozu. Tato ustanovení však výslovně upravují pravomoc policisty použít technický prostředek k zabránění v jízdě (tzv. botička), možnost odtáhnout vozidlo nebo možnost zadržet řidičský průkaz, nikoli zakázat jízdu pouze sdělením policisty. Argumentace žalovaného tak nemůže obstát.
22. Ačkoliv úřední záznam obsahuje údaj o čase zastavení vozidla řízeného žalobcem v 03:07, čas ukončení kontroly zaznamenán není.
23. Žalobce dále namítal, že správní orgány obou stupňů nesprávně posoudily naplnění formy zavinění. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl řádně poučen, nebylo mu sděleno, že svým jednáním může spáchat přestupek, nemohl se dopustit přestupku ve formě úmyslu nepřímého, tedy nemohl vědět, jaký zájem tím poruší nebo ohrozí, ani s tímto nebyl srozuměn. Jak je patrné ze spisového materiálu, zejména evidenční karty řidiče žalobce se nikdy nedopustil přestupku odmítnutí se podrobit testu na přítomnost alkoholu nebo jiných návykových látek v krvi a nemusel tak bez poučení vědět, co by to znamenalo v případě, že by jeho jednání bylo takto kvalifikováno. To žalovaný ve svém rozhodnutí opomíjí.
24. Správnímu orgánu prvního stupně žalobce vytkl, že porušil jeho práva, pokud nepřihlédl k podání ze dne 20.3.2023 - vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. Jako podání jej správní orgán prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec neuvádí. Žalovaný následně pouze vyhodnocuje, že k opomenutí ze strany správního orgánu prvního stupně nedošlo, fakticky tedy k nápravě nedochází.
25. Z rozhodnutí správních orgánů není zřejmé, jaké důkazy jsou obsahem spisového materiálu a z jakých důkazů při vydání svého rozhodnutí vycházely. Napadené rozhodnutí žalovaného a potažmo také rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je nicotné, jelikož je nepřezkoumatelné.
26. Nesprávný je dle žalobce i výrok o trestu. Správní orgán prvního stupně přihlíží k tomu, že má 17 záznamů a dochází k závěru, že žalobce je bez řidičské kázně. Správní orgán však zcela přehlíží, že jde o záznamy za dobu 13 let. Vzhledem k tomu, že nemá evidováno žádné

bodové hodnocení, není na místě, aby bylo možno žalobce považovat za osobu bez řidičské kázně. K této námitce se žalovaný žádným způsobem nevyjádřil. Přitom žalovaný měl vyhodnotit, zda není možné u žalobce snížit ukládanou pokutu pod dolní hranici trestní sazby ve smyslu § 44 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

27. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na žalobou napadené rozhodnutí a zdůraznil následující pro věc zásadní skutečnosti: skutková podstata přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu spočívá v tom, že řidič odmítne podrobit se lékařskému vyšetření, ačkoli k tomu byl vyzván osobou ze zákona oprávněnou, kterou je mimo jiné policista. Tyto skutečnosti byly v řízení jednoznačně prokázány, a to vedle svědeckých výpovědí policistů rovněž i videozáznamem, který částečně zachycuje průběh silniční kontroly a který pořídil a předložil sám žalobce. toto odmítnutí žalobce učinil konkludentně, v rozporu se svým slovním vyjádřením, kterým deklaroval souhlas s lékařským vyšetřením, zároveň se však svým faktickým jednáním tomuto vyšetření podrobit odmítl.
28. Bez ohledu na to, že byla prokázána i ta okolnost, že žalobce byl poučen o následcích odmítnutí výzvy (tedy, že odmítnutí je přestupkem), uvádí žalovaný následující: Skutečnost, zda byl žalobce poučen o následcích nevyhovění výzvy, nemá vliv na odpovědnost za daný přestupek. Jednak tato okolnost není součástí skutkové podstaty přestupku, jednak je držitel řidičského oprávnění povinen znát zákon o silničním provozu, a to po celou dobu jeho držení (srov. § 82 odst. 3 cit. zák. s odkazem na odst. 1 písm. b) cit. ust.). Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce byl v dané době držitelem řidičského oprávnění a vzhledem k zásadě neznalost zákona neomlouvá, je tedy námitka nedostatečného poučení ze strany policistů naprosto bezpředmětná.
29. Dále žalovaný konstatuje, že byla nepochybně prokázána (a to i videozáznamem, který předložil sám žalobce), i ta okolnost, že žalobci byla poskytnuta možnost seznámit se s obsahem oznámení přestupku sepsaného policisty na místě samém a písemně se na tuto listinu vyjádřit, což však výslovně odmítl učinit. Povinnost policistů takovou listinu řidiči při silniční kontrole na místě hlasitě přečíst žádný zákon nestanoví. Žalovaný nicméně uvádí, že ani tato skutečnost není rozhodnu pro vznik odpovědnosti za daný přestupek. Jinými slovy, i kdyby se tak nestalo, nemělo by to žádný vliv na prokázání přestupku za situace, kdy se žalobce doznal, že v daném místě a čase byl řidičem předmětného vozidla.
30. Skutečnost, zda svědek D. byl či nebyl vyzván k dechové zkoušce, je ve vztahu k přestupku žalobce zcela irelevantní.
31. Jestliže nebyl pořízen videozáznam ze strany policie, není to na překážku tomu, aby mohl být přestupek prokázán jinými důkazy, jak se v dané věci i stalo. Správní orgán není oprávněn hodnotit služební postup policie v tom smyslu, zda záznam pořízen být měl či neměl, neboť není nadřízeným policistů, pro správní orgán je relevantní pouze ta skutečnost, že záznam neexistuje, a nemůže být tudíž proveden k důkazu. Důvody nepořízení záznamu policisté uvedli při svědecké výpovědi.
32. Žalovaný dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2020 č. j. 5 As 33/2019-15, z něhož vyplývá závěr, že kontrolovaný řidič není oprávněn si při silniční kontrole odmítnutí výzvy k lékařskému vyšetření „rozmyslet“, resp., že jeho případná pozdější změna stanoviska nemění nic na tom, že přestupek byl dokonán již prvním odmítnutím.

33. Není pravda, že správní orgán prvního stupně se nevyjádřil k podání žalobce ze dne 20. 3. 2023 (vyjádření k podkladům rozhodnutí). Na str. 14 tohoto rozhodnutí je odstavec třetí uveden větou: „Správní orgán se dále vyjádří k námitkám, které obviněný uvedl jednak při své výpovědi dne 2. 2. 2023 a jednak tyto námitky uvedl v písemném vyjádření ze dne 20. 3. 2023“. V dalším textu odůvodnění následuje obsáhlé vypořádání těchto námitek.
34. Vzhledem k tomu, že jak pokuta, tak zákaz činnosti byly žalobci uloženy na samé dolní hranici zákonných sazeb správních trestů, nemohl být žalobce nijak zkrácen na právech, i kdyby správní orgány nesprávně přihlédly k minulým přestupkům žalobce. Žalovaný však má za to, že při hodnocení osoby pachatele lze přihlížet ke všem v minulosti spáchaným přestupkům, samozřejmě s ohledem na jejich závažnost a dobu spáchání. Důvody k mimořádnému snížení výměry pokuty správní orgány neshledaly. Jestliže takový návrh nebyl v řízení uplatněn, nebylo povinností správních orgánů výslovně odůvodnit, proč k využití tohoto zákonného institutu nepřistoupily (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2018, č. j. 4 As 96/2018-45).
35. Krajský soud v souladu s ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného a jemu předcházející řízení v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
36. Ze správních spisů bylo zjištěno, že Městský úřad Kopřivnice rozhodnutím ze dne 27. 3. 2023 č. j. 35940/2023/Šost uznal žalobce vinným tím, že dne 16. 10. 2022 ve 03:07 hodin v katastru obce Petřvald, na silnici I/58, u benzinové čerpací stanice Euro – Oil č. p. 452, ve směru jízdy na obec Ostrava, se jako řidič motorového vozidla zn. BMW, RZ: X, po předchozí jízdě, a po předchozím neúspěšném odborném měření na přítomnost alkoholu v dechu, i přes řádnou výzvu policisty, odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření spojeného s odběrem krve ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tímto jednáním porušil § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, čímž spáchal úmyslně přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, za což mu byl uložen správní trest, a to pokuta podle § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu v částce 25 000 Kč a zákaz činnosti podle § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců s tím, že zákaz počíná dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobci byla rovněž uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku a správní orgán rozhodl rovněž o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
37. Správní orgány obou stupňů vycházely z oznámení přestupku ze dne 16. 10. 2022 č. j. KRPT 246409-1/PŘ-2022-070416, z něhož se podává, že žalobce jako řidič motorového vozidla zn. BMW, RZ X byl dne 16. 10. 2022 ve 03:07 hodin v Petřvaldu na silnici I/58 u benzinové čerpací stanice Euro Oil č. p. 452 dle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, vyzván, aby se podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, odborné měření na přítomnost alkoholu v dechu nebylo dokončeno. V oznámení je poznámka: neschopen. V oznámení je dále uvedeno, že odborné lékařské vyšetření s odběrem biologického materiálu ve smyslu § 20 zákona č. 65/2017 Sb., nebylo provedeno s tím, že po výzvě a poučení se řidič odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření spojenému

s odběrem biologického materiálu. Oznámení přestupku obsahuje rovněž údaj o tom, že žalobce odmítl oznámení přestupku podepsat a do oznámení se nevyjádřil. Řidiči byla zakázána další jízda. Řidič se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. Oznámení přestupku sepsal policista nprap. O. B., jako svědek je uveden policista nstržm. M. E. Jako spolujezdec ve vozidle žalobce je označen pan D. s uvedením data narození, místem bydliště a číslem telefonu. Správní orgány dále vycházely z výpovědi svědků policistů nprap. O. B. a nstržm. M. E. a dále z výpovědi svědka J. D., videozáznamů předložených žalobcem a lékařské zprávy. Součástí správního spisu je rovněž výpis z evidenční karty řidiče, opis z evidence přestupků. Co se týká zjištění ze všech uvedených důkazů, soud v podrobnostech odkazuje na zjištění, jak jsou tato uvedena v rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, neboť korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná. Ze správního spisu rovněž plyne, že žalobce správnímu orgánu I. stupně doručil podání ze dne 20. 3. 2023 – vyjádření k podkladům rozhodnutí. Žalobce se k věci vyjádřil jednak u ústního jednání 2. 2. 2023, v němž vznesl námitky k projednávanému přestupku a jeho námitky jsou obsaženy rovněž v předmětném písemném vyjádření ze dne 20. 3. 2023, které správní orgán I. stupně zmiňuje ve třetím odstavci na str. 14 rozhodnutí a z celého kontextu odůvodnění předmětného rozhodnutí je zřejmé, že se ke všem námitkám žalobce podrobně vyjadřuje. Správní orgány vzaly za prokázáno, že žalobce byl vyzván k dechové zkoušce na přítomnost alkoholu v dechu, souhlasil, ovšem odborné měření nebylo dokončeno, jelikož během měření přerušoval opakované výdechy do přístroje (toto jednání žalobce zopakoval cca ve 20 případech, po dobu 20 až 30 minut), a to i přes opakovanou instruktáž ze strany hlídky, jak provést zkoušku správně, aby se odborné měření podařilo dokončit. Proto byl následně žalobce vyzván opakovaně k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, se kterým žalobce rovněž souhlasil, nicméně do vozidla policistů nenastoupil z důvodu obavy o své vozidlo a jeho odcizení. Faktickým jednáním se tedy vyšetření odmítl podrobit.

38. Podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.
39. Podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinna se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnosti, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek.
40. Podle ust. § 20 odst. 2 téhož zákona, v případě, že povinná osoba podle odst. 1 orientační vyšetření odmítne nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
41. Podle ust. § 21 odst. 1 věty první citovaného zákona, vyzvat osobu podle § 20 odst. 1 ke splnění povinnosti podrobit se orientačnímu vyšetření nebo odbornému lékařskému vyšetření je oprávněn v rámci své působnosti a za podmínek stanovených jinými právními předpisy příslušník Policie České republiky, příslušník Vojenské policie, příslušník nebo občanský zaměstnanec Vězeňské služby, úředník Probační a mediační služby, pracovník zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a pro preventivně výchovnou

péči, který je k tomu písemně pověřen ředitelem takového zařízení, strážník obecní policie nebo osoba pověřená kontrolou podle jiného právního předpisu.

42. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) nebo g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou látkou.
43. Soud v první řadě konstatuje, že žalobní námitky jsou v zásadě totožné s odvolacími proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jimiž se v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval žalovaný. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně, která je nutno považovat za jeden celek, je zřejmé, že se správní orgány vypořádaly se všemi tvrzeními a námitkami žalobce, srozumitelně vysvětlily, co podle nich bylo provedeným dokazováním nepochybně zjištěno. Soud považuje závěry správních orgánů za správné a odpovídající zásadám logiky. Ve smyslu ust. § 3 správního řádu při respektování zásady materiální pravdy správní orgán činí úkony tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný k prokázání či vyvrácení naplnění znaku skutkové podstaty přestupku, který je předmětem přezkumného řízení. Závěry skutkové i o právní kvalifikaci považuje soud za správné a správní orgány je náležitě odůvodnily. Za této situace soud pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navrhované důkazy.
44. Soud především neakceptoval námitku směřující proti nesprávnému hodnocení důkazů. Má naopak za to, že v daném případě správní orgány posoudily provedené důkazy v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu, tj. v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Správní orgány hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny ve vzájemné souvislosti. Kritériem volného hodnocení důkazů jsou zásady logiky, přičemž v odůvodnění správního rozhodnutí musí být způsob hodnocení důkazů náležitým způsobem popsán. Jak výše uvedeno, těmto požadavkům rozhodnutí správních orgánů vyhovují. Správní orgány při hodnocení skutkového stavu vycházely především z oznámení přestupu, ze svědeckých výpovědí policistů a videozáznamů. V posuzované věci bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se orientační vyšetření na zjištění alkoholu u žalobce nepodařilo dokončit, proto byl dle § 20 odst. 2 zákona č. 65/2017 Sb., a § 21 odst. 1 téhož zákona vyzván k provedení odborného lékařského vyšetření, které ovšem žalobce fakticky odmítl. Soud souhlasí s žalovaným, že odmítnutí žalobce učinil konkludentně, v rozporu se svým slovním vyjádřením, jímž deklaroval souhlas s lékařským vyšetřením, ovšem fakticky svým jednáním se tomuto vyšetření podrobit odmítl. V rozsudku č. j. 6 As 47/2005-84 Nejvyšší správní soud konstatoval, že „existence rozporů mezi jednotlivými důkazy není neobvyklá, přičemž v takové situaci je správní orgán povinen důkazní postup řádně popsat a logicky i věcně přesvědčivě odůvodnit, jakým způsobem se s těmito rozpory vypořádal a z jakých důvodů uvěřil jedné z vzájemně protichůdných verzí.“ Všem těmto kritériím správní orgány dle názoru soudu vyhověly, když dostatečně podrobně a přesvědčivě popsaly, proč uvěřily skutkové verzi prezentované policisty, podpořené oznámením o přestupku. Správní orgány náležitě přihlédly k tomu, že policisté jsou při projednávání přestupků obecně považováni za důvěryhodné svědky, neboť zpravidla nemají na věci jakýkoli zájem, vykonávají pouze svou služební povinnost a při tomto výkonu jsou vázáni zákonem (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 19/2007-114, č. j. 1 As 64/2008-42). Je zřejmé, že v individuálních případech může být zájem policistů na věci shledán. Tak tomu ovšem v nyní projednávané věci nebylo. V řízení nebyly shledány žádné věrohodné skutečnosti, které by vedly k domněnce o zaujatosti svědků – policistů. Dále správní orgány vzaly

v potaz, že výpovědi policistů jsou konzistentní, bez zásadních nepřesností, v podstatném se shodují a jsou ve vzájemném souladu s oznámením přestupku a úředními záznamy. Od počátku tvoří ucelený řetězec informací o průběhu skutkového děje. Správními orgány bylo nadevší důvodnou pochybnost prokázáno, že žalobce se předmětného přestupku dopustil. Samotná protichůdná a účelová tvrzení žalobce nemohla důvodnou pochybnost založit. Soud tedy nemohl přisvědčit žalobcovým námitkám.

45. Skutečnost, že ze strany policie nebyl pořízen videozáznam, soud ve shodě s žalovaným zastává názor, že to není na překážku tomu, aby mohl být přestupek prokázán jinými důkazy, jak se stalo v posuzované věci. Soud rovněž sdílí názor žalovaného, že správní orgán není oprávněn hodnotit služební postup policie v tom smyslu, zda videozáznam měl být pořízen či nikoli, neboť není nadřizený policistům. Jestliže v dané věci videozáznam neexistuje, nemůže být proveden k důkazu. Důvody, proč nebyl videozáznam pořízen, policisté vysvětlili v rámci své svědecké výpovědi.
46. Soud rovněž souhlasí se správními orgány, které jako formu zavinění předmětného přestupku shledaly formu úmyslu nepřímého a tento závěr řádně odůvodnily. I dle názoru soudu žalobce, který byl poučen a vyzván k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, kdy sice souhlasil s tímto odborným lékařským vyšetřením spojeným s odběrem krve, ale přesto opakovaně nenásledoval policisty do služebního vozidla a následně nechtěl odjet do nemocnice k vyšetření spojenému s odběrem krve, takže věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem a když jej porušil nebo ohrozil, byl s tím srozuměn. Správní orgán I. stupně nepochybil ani při ukládání správních trestů pokuty a zákazu činnosti. V odůvodnění svého rozhodnutí správně přihlédl k povaze a závažnosti přestupku, jakož i k tomu, že žalobce má v kartě řidiče 17 záznamů o přestupku a 0 bodů. Soud sdílí názor žalovaného, že za situace, kdy podle § 125c odst. 5 písm. a) a § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu byly pokuta a zákaz činnosti uloženy na samé dolní hranici zákonných sazeb, nemohl být žalobce nijak zkrácen na svých právech. Důvody pro mimořádné snížení výměry pokuty správní orgán neshledaly. Ust. § 44 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je aplikovatelné pouze v těch případech, kdy je ukládán správní trest pokuty, přičemž běžné okolnosti přestupků aplikaci uvedeného ustanovení, který představuje mimořádný postup, neodůvodňují. Jde o institut výjimečný, přičemž žádné okolnosti, které by bylo možno považovat za důvody pro mimořádné snížení výměry pokuty žalobce v průběhu správního řízení netvrdil a nic k tomu neuvádí ani v žalobě. Dle názoru soudu správní orgány proto nepochybily, pokud ve svých rozhodnutích neodůvodnily, proč neshledaly důvody pro mimořádné snížení výměry pokuty dle § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky. Žádné relevantní okolnosti nevyplývaly ani ze správního spisu a nebyly žalobcem uváděny ani v průběhu tohoto řízení.
47. Krajský soud závěrem konstatuje, že neshledal žádné vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené závěry krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
48. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť plně procesně úspěšnému žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné další náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 19. 12. 2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně